

ORGANISTA

Rok III

III 2001

27(28)

WIELKOPOSTNY DZIEŃ SKUPIENIA DLA ORGANISTÓW

Bardzo serdecznie zapraszamy wszystkie Siostry Organistki, Panie Organistki oraz Panów Organistów na Wielkopostny dzień skupienia, który będzie miał miejsce **17 marca 2001 roku w Krakowie, w budynku Seminarium Duchownego ul. Podzamcze 8.**

Plan dnia skupienia:

- godz. 11. 00** konferencja duchowa – ks. prał. G. Cekiera
godz. 11. 30 przygotowanie liturgii
godz. 12. 00 **Msza św.**
godz. 13. 00 konferencja liturgiczna – ks. R. Tyrała
godz. 13. 30 Czas na dyskusję i rozmowy (regulamin, umowy etc.)
godz. 14. 00 Posiłek (obiad)

Przypominamy, że obecność wszystkich organistów z Archidiecezji Krakowskiej na dniu skupienia jest obowiązkowa, w szczególnych wypadkach prosimy o kontakt ks. G. Cekiera (012) 412 58 50 lub ks. R. Tyrała (012) 422 91 99.

SŁUŻYĆ PANU (20)

Jak rozwiązywać sprawy płacowe organistów w parafii?

Jest to bardzo trudna i delikatna sprawa. Jej rozwiązanie powinno się opierać na następujących zasadach:

- na zasadzie sprawiedliwości społecznej, która wiąże w sumieniu pracodawcę i organistów. Inaczej mówiąc : sprawiedliwa płaca za solidną pracę. W tej sprawie trzeba wziąć pod uwagę także możliwości finansowe danej parafii i wybrać taki sposób

wynagrodzenia (odpowiednia, godna płaca), jaki w danej parafii jest możliwy. (a więc sama pensja, pensja plus ofiary z posług organisty, ofiary z samych posług czy jeszcze inny sposób wynagrodzenia np. ofiary z opłatków, kolędy i. t. p.). O tym musi zdecydować rządcą parafii. Organista natomiast powinien czuć się zobowiązany do solidnego traktowania swej posługi (nie tylko granie, ale uczenie pieśni, opieka nad zespołami muzycznymi w parafii, podnoszenia swoich umiejętności i. t. p.).

- na przepisach Kodeksu Pracy, który nas wszystkich obowiązuje. Odprowadzanie uczciwe należnych podatków do Urzędu Skarbowego czy to np. w formie działalności gospodarczej lub artystycznej. Każdy organista załatwia osobiście te sprawy ze swoim Urzędem Skarbowym. Jako ludzie wierzący jesteśmy równocześnie obywatelami naszego państwa i nasze zobowiązania w trosce o dobro wspólne musimy wypełniać. Jest to obowiązek sumienia, który podlega także naszemu rozliczeniu osie przed bogiem w każdym rachunku sumienia przed spowiedzią św. z VII przykazania Bożego. Nie tylko strach przed kontrolą, ale spokój sumienia powinien kierować ułożeniem tych spraw finansowych.

UZUPEŁNIENIA

1. umowa o pracę jest tylko aktem zawierania i podpisywania, gdy organista otrzymuje pensję. Od pensji parafia płaci ZUS i podatek.
2. w innych wypadkach potrzebna jest zgoda rządcy parafii na pobieranie ofiar od wiernych, z których organista rozlicza się samodzielnie z Urzędem Skarbowym.
3. gdy organista nie pobiera pensji wtedy wymagane jest porozumienie (zgoda na poziomie rządcy parafii na pobieranie ofiar od wiernych, z których on sam się rozlicza z Urzędem Skarbowym.
4. umowy (wg nowego wzoru) lub tekst porozumienia proszę dołączyć w kopii do Komisji d/s Muzyki Kościelnej

Wzór pisma:

L. dz. ....

Parafii rzymsko- katolicka p. w.....w ..... reprezentowana przez ks. proboszcza....., wyraża zgodę na pobieranie od wiernych przez ....., ofiar (np. śluby, pogrzeby, kolęda, opłatki i. t. p.), z których organista sam się rozlicza z Urzędem Skarbowym w .....

Data, miejscowość.

Pieczęć

Podpis ks. proboszcza

Podpis P. organisty

MUZYKA W KOŚCIELE KRAKOWSKIM – XIX

II poł. XIX wieku – 7b

*To co się dzieje w naszych kościołach – pisano w prasie – nie tylko dalekie jest od właściwego celu, ale nawet przeciwne skutki wywołać jest zdolne. Kilka fałszywie i bez należytego przygotowania śpiewających głosów w towarzystwie orkiestry której głównym i często jedynym reprezentantem są hukające kotły i przeraźliwie dmące klarnety – to naprawdę nie środek mający służyć do skupienia i podniesienia ducha, ale raczej niezawodny sposób na wystraszenie pobożnych do świątyni pańskich. Rozpaczliwy stan muzyki kościelnej u nas nie tylko atoli przypisać należy niskiemu stopniowi wykształcenia organistów, ale także ubogiemu wynagrodzeniu materialnemu (Czas 3 XI 1878). Tak więc reforma muzyki kościelnej wymierzona przeciw nadużyciom liturgicznym i muzyce wokalnie - instrumentalnej typu operowego podjęta na ziemiach polskich w latach osiemdziesiątych XIX wieku była bardzo potrzebna i w „polskim Rzymie”. Próby zahamowania tych obcych muzyce kościelnej tendencji i próby jej reformy rozpoczął ok. 1830 roku w Monachium niemiecki muzyk Kasper Ett (1788-1847), wraz ze swoimi współpracownikami. W historii muzyki kościelnej okres ten nazwano *okresem odnowy*, którego dalszą fazą był od roku 1868 tzw. *Ruch cecylianki*, którego to celem było pielęgnowanie muzyki kościelnej uwzględniającej wymogi liturgiczne oraz praktyczne wdrażanie do użytku kościelnego wartościowej twórczości.*

Ks. dr hab. Tadeusz Przybylski SDB

ISTOTA LITURGII I GŁÓWNE JEJ CELE – 2

Liturgia jest dalej dziełem i Kościoła, który stanowi mistyczne Ciało Chrystusa i dlatego każdy obchód liturgiczny, jako dzieło Chrystusa – Kapłana i Jego Ciąta, czyli Kościoła, jest czynnością w najwyższym stopniu świętą, a żadna inna czynność Kościoła nie dorównuje jej skuteczności z tego samego tytułu i w tym samym stopniu (KL 7). To są bardzo istotne stwierdzenia Konstytucji ukazujące, iż liturgia jest po prostu tym niezwykłym momentem, w którym Kościół, poszczególny ochrzczony, spotyka Chrystusa, dotyka się Go niejako. Tak, jak to rozumieli św. Leon Wielki, czy św. Ambroży. Właśnie w Kościele i poprzez Kościół Chrystus kontynuuje widzialnie swoje dzieło wśród ludzi, trafnie stwierdza ks. prof. Kubiś.

Poprzez liturgię spotykamy Chrystusa, który dziś - tak jak w Ewangelii – pochyla się nad człowiekiem, przebacza, oczyszcza, darzy przyjaźnią, zbawia i prowadzi w ramiona Ojca. Liturgię zatem tak definiuje Konstytucja: *szlusznie przeto uważa się liturgię za wykonywanie kapłańskiego urzędu Jezusa Chrystusa; w niej przez znaki widzialne wyraża się i w sposób właściwy poszczególnym znakom urzeczywistnia uświęcenie człowieka, a mistyczne Ciało Jezusa Chrystusa, to jest Głowa ze swymi członkami, wykonuje całkowity kult publiczny* (KL 7). A więc w liturgii dokonuje się to, co jest najistotniejsze w życiu Kościoła i w życiu każdego człowieka – uświęcenie, zbawienie i oddanie najwyższej chwały, czci Bogu – Stwórcy i Odkupicielowi człowieka *Redemptor Hominis* - który godzien jest największej miłości, a który objawił się nam jako odwieczna, nieskończona miłość. Bóg w Trójcy Świętej Jedyny, *Bóg, który jest miłością* (1J 4, 8).

My, żyjący na tej ziemi, poprzez sprawowanie liturgii i udział w niej, przyłączamy się do chwały nieba, do liturgii *Niebieskiego Jeruzalem*, z udziałem *aniółów i świętych, którzy w ciągu wieków podobali się Bogu* (II modlitwa eucharystyczna). Nic więc dziwnego, że tak rozumiana liturgia, jest jak podkreśla Sobór, *źródłem i szczytem Kościoła* (KL 10). Bardzo mocno akcentuje to wyjątkowe miejsce liturgii w Kościele kolejny paragraf Konstytucji: *liturgia jednak jest szczytem, do którego zmierza działalność Kościoła i jednocześnie jest źródłem, z którego wypływa cała jego moc. Albowiem prace apostołskie to mają na celu, aby wszyscy stawszy się dziećmi Bożymi przez wiarę i chrzest, schodzili się razem, wielbili Boga pośród Kościoła, uczestniczyli w Ofierze i pożywali Wiecznę Pańską. Z drugiej strony liturgia pobudza wiernych, aby sakramentami wielkanocnymi nasyceni, żyli w doskonałej jedności. Modli się, aby zachowywali w życiu, co otrzymali przez wiarę. Odnowienie zaś przymierza Boga z ludźmi w Eucharystii pociąga i zapala wiernych do tym gorętszej miłości Chrystusa. Z liturgii przeto, a głównie z Eucharystii jako ze źródła, spływa na nas łaska i z największą skutecznością przez nią dokonywa się uświęcenie człowieka w Chrystusie i uwielbienie Boga, które jest celem wszystkich innych dzieł Kościoła* (KL 10). Szlusznie zatem zauważa ks. Franciszek Blachnicki, że *Kościół urzeczywistnia się przede wszystkim w liturgii i przez liturgię. Kościół jako misterium i jako rzeczywistość sakramentalna, konstytuowana przez sakramenty, urzeczywistnia się bowiem zasadniczo i przede wszystkim w liturgii.*